

איסור התבוללות

אמר רבי חייא, בא וראה, שאברהם לא רצה להתערב בנשי אומות העולם, להתדבק בשאר עמים עובדי כוכבים, לפי שהנשים של שאר העמים עובדי כוכבים, הן מטמאין לבעליהן ולאותן המתדבקים בהן, לפי שכאשר הבין אברהם חכמה, ידע העיקר והשורש, ומאיזה מקום יוצאים ומשוטטים רוחות טמאים בעולם, ועל כן השביע לעבדו שלא יקח אשה לבנו משאר עמים. (דף קל"א) שהרי מי שמתדבק באשה של שאר עמים עובדי כוכבים נטמא הוא, והבן שיוליד יקבל עליו רוח טומאה.

ואם תשאל שהרי מצד אביו מישראל הוא בא, ולמה יקבל עליו רוח טומאה, בא וראה, שהרי בתחילה נטמא אביו, בשעה שהתדבק באותה האשה שהיא טמאה, וכיון שאביו נטמא באשה ההיא שהיא טמאה, כל שכן שבן ההוא שיוליד ממנה יקבל עליו רוח טומאה, ולא עוד אלא שעבר על התורה, שכתוב (שמות ל"ד): "כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי ה' קָנָא שְׁמוֹ אֵל קָנָא הוּא" לפי שקנא על זה הברית הקדוש.

אמר רבי אלעזר, בא וראה, מה שאמרו שכיון שהבין אברהם אבינו חכמה, היה מבקש להפרד מכל שאר העמים ולא להתדבק בהם, ולפיכך כתוב: "וְאִשְׁבִּיעַךָ בְּה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבִנְיָ מִבְּנוֹת הַפְּנִיעֵי וְגו'", מבנות הכנעני ודאי, סוד הוא זה, כמו שכתוב (מלאכי ב'): "וּבְעֵל בֵּית אֵל נִכְרְ" [כ"ד] "אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ" אנכי דווקא [כ"ה] כתוב כאן אֲשֶׁר אֲנִי, וכתוב שם (ישעיהו מ"ה): "אֲנִי עֲשִׂיתִי אֲרָץ", וכל זה בשביל שלא להטמא בהם.

בא וראה, מי שמכניס זה הברית הקדוש באשה ההיא של שאר עמים עובדי כוכבים, הוא גורם טומאה במקום אחר, ועל זה כתוב (משלי ל'): "תַּחַת שְׁלוֹשׁ רְגָזָה אֲרָץ וְגו'", ואף על פי שהשביע אותו בזה הברית, לא נבטח בו אברהם עד שהתפלל תפלתו לפני הקדוש ברוך הוא ואמר: "ה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְגו' הוא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנַי", מלאכו ודאי, זה מלאך הברית [כ"ו] כדי שיהיה נשמר זה הברית ולא יטמא בין אותן עמים.

זיו הזוהר

כד. פירוש, שכך היה שם השר שלהם בשמים. והיינו ענין גלות השכינה וצער להשכינה. **כו.** אפשר שעל זה ירמוז הראשי תיבות מן הפסוק הוא ישלח מלאכו לפניו, שיהיה נשמר זה הברית ולא יטמא בין אותן עמים.

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"א

אברהם רצה שיצחק ישאר לגור לידו

"**רַק אֶת בְּנֵי לֹא תֵשֵׁב שָׁמָּה**", מה הטעם, לפי שידע אברהם, שהרי בכולם לא היה מי שיכיר להקדוש ברוך הוא, רק הוא בלבדו, ולא רצה שיהיה מדורו של יצחק ביניהם, אלא שיהיה מדורו עמו, ויצחק ילמד ממנו תמיד דרכיו של הקדוש ברוך הוא, ולא יטה לימין ולשמאל, ועל כן לא רצה אברהם שיהיה מדורו של יצחק שם.

קפיצת הדרך לאליעזר

אמר רבי ייסא, ודאי זכותו של אברהם עמדה לפני עבד ההוא, כי באותו היום שיצא הגיע ביום ההוא לעין המים, שכתוב: "**וְאָבָא הַיּוֹם אֶל הָעֵינָן**", וזה נתבאר.

זוהר חלק א' פרשת חיי שרה - דף קל"ב עמוד א'

רבקה צדקת והמים עולים לקראתה

"**וַיְהִי הוּא טָרַם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְקָה יֹצֵאת**", יוצאת, באה צריך לומר, מהו יוצאת, שהקדוש ברוך הוא הוציאה מכלל כל שאר בני העיר, שכולם רשעים וזו יוצאת מכלל שלהם.

וַתֵּרֶד הָעֵינָה, כתוב בה"א^[כז] סוד הוא, שפגעה שם בארה של מרים, ולפיכך כתוב העינה בה"א, ועלו לה המים.

